

Onthouden van promotie

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 2 december 2013, bij de commissie ingekomen op 4 december 2013, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van 5 november 2013, bij welke beslissing verweerster heeft geweigerd appellante te benoemen in de functie van LD-docent. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Bij het beroepschrift en het verweerschrift zijn producties overgelegd. Appellante heeft bij e-mail van 4 maart 2014 een aantal nadere producties in het geding gebracht. Het beroep is op 2 mei 2014 ten overstaan van de commissie te Eindhoven mondeling behandeld. Appellante was aanwezig, bijgestaan door haar gemachtigde. Namens verweerster waren aanwezig mevrouw, rector, en de heer, bestuurslid van verweerster, bijgestaan door de gemachtigde. Beide gemachtigden hebben een pleitnota overgelegd.

2. De feiten.

Appellante is sedert 2006 werkzaam als docent Duits bij het College te, over welke school verweerster het bestuur uitoefent.

Op het College waren per 1 augustus 2013 een aantal LC- en LD-functies te vergeven. Appellante heeft in mei 2013 vanuit een LB-functie gesolliciteerd naar een LD-functie.

Na een sollicitatie naar een LD-functie volgen er twee onaangekondigde lesbezoeken in twee weken tijd, waarin een beoordeling van de les plaatsvindt. De lesbeoordelingen van appellante hebben plaatsgevonden op 16 en op 23 september 2013 door mevrouw

Verder dient in het kader van de sollicitatieprocedure een portfolio te worden ingeleverd en volgt er een sollicitatiegesprek met de Toelatingsadvies commissie, die een advies voorlegt aan het bestuur dat vervolgens besluit. Ongeveer twee weken voorafgaande aan de formele mededeling van het afwijzende besluit van verweerster van 5 november 2013 heeft appellante van de voorzitter van de Toelatingsadvies commissie (TAC) mondeling vernomen dat zij was afgewezen voor de LD-schaal. Als redenen voor de afwijzing werd appellante medegedeeld dat het haar schortte aan zelfreflectie, dat zij nog moest groeien in de organisatie, bijvoorbeeld door sectieleider te worden en meer nieuwe collega's te begeleiden en dat zij nog stappen kon maken op het gebied van didactische vaardigheden.

3. De standpunten van partijen.

Appellante is van mening dat sprake is van een onjuiste gang van zaken.

In de eerste plaats stelt zij vast dat er een verkeerde beoordelaar is aangesteld die op het betreffende gebied niet deskundig is en bovendien niet neutraal. Het betrof appellantes voormalige afdelingsleider van de VMBO-onderbouw. Deze heeft haar beoordeeld in twee verschillende 5-VWO klassen. Deze klassen behoorden niet tot haar kennisgebied en omdat de afdelingsleider in kwestie zelf niet over een eerstegraads bevoegdheid beschikt, heeft zij geen ervaring in deze klassen. Daarbij komt dat de afdelingsleider de echtgenote is van appellantes directe sectiegenoot die naar dezelfde LD-functie heeft gesolliciteerd. In het beoordelingsverslag staat een flink aantal feitelijke onjuistheden, bijvoorbeeld met betrekking tot het aantal jaren ervaring in bepaalde afdelingen. Dit getuigt niet van precisie. Een en ander resulteert in een ondeskundige en niet reële beoordeling, waardoor de andere leden van de commissie verkeerd zijn voorgelicht. Daardoor werd appellante gedwongen tijdens het gesprek in de verdediging te gaan, hetgeen werd afgedaan als "onvoldoende in staat tot zelfreflectie".

Als reden voor de afwijzing is mede aangevoerd dat appellante (nog) geen sectieleider is. Deze voorwaarde is echter niet in de eisen voor een LD-functie opgenomen. De door verweerster gebruikte argumenten voor de weigering zijn niet terug te vinden in de functieomschrijving. Die functieomschrijving is overigens een streefbeeld en mag niet worden gezien als een reeds bereikte realiteit.

Tenslotte wijst appellante nog op het feit dat de procedure per 1 augustus 2014 zal worden versoepeld en op het feit dat een bestuurslid, dat was aangekondigd als lid van de TAC, daarin geen zitting bleek te hebben. Ook heeft het bestuur geweigerd met appellante in gesprek te gaan, waardoor het beginsel van hoor en wederhoor niet is toegepast.

Verweerster stelt het volgende.

Verweerster betwist dat de lesbeoordelaar, mevrouw, niet deskundig of neutraal zou zijn. Mevrouw is eerstegraads bevoegd, heeft orthopedagogiek gestudeerd en heeft didactiek gegeven op een lerarenopleiding. Zij heeft geen Duits gestudeerd. Dat is ook niet van belang. Bij de onderhavige beoordeling wordt de vakbekwaamheid in beginsel niet beoordeeld. De vakbekwaamheid van appellante staat niet ter discussie.

Correct is dat de echtgenoot van mevrouw gesolliciteerd heeft naar een LD-functie. Er is echter niet één LD-functie beschikbaar. Volgens het beleid kan iedereen solliciteren. De echtgenoot van mevrouw en appellante hoeven derhalve niet te strijden om één LD-functie. Als appellante aan de gestelde eisen zou hebben voldaan, zou zij de functie gekregen hebben.

Tot voor kort maakte een bestuurslid deel uit van de TAC. De procedure is echter gewijzigd in die zin dat het uitvoerend bestuur geen deel meer uitmaakt van de TAC, omdat de TAC voldoende capaciteit heeft om zelf met een oordeel te komen.

De beslissing over de persoon van beoordelaar is genomen door de waarnemend-rector, die heeft besloten om mevrouw als afdelingsleider van de onderbouw de lessen van appellante te laten beoordelen omdat zij alle voorgaande jaren direct leidinggevende van appellante is geweest en de afdelingsleider van appellante nog niet lang was aangesteld en nog nooit een les had beoordeeld.

Verweerster erkent dat er een aantal onjuistheden in het beoordelingsverslag staat. Voor zover dat het geval was, is dat rechtgezet. Deze onjuistheden zijn niet van belang geweest voor de beslissing.

De afwijzing is gebaseerd op de volgende punten:

- De score van de lesbeoordelingen moet hoofdzakelijk worden gewaardeerd met 5 punten. Appellante heeft ook lagere scores. Voor LD is de beoordelingsscore niet goed genoeg.
- Tijdens het sollicitatiegesprek heeft appellante zich niet gepresenteerd maar is in de verdediging geschoten. Zij heeft zich daarmee niet gepresenteerd als een LD-docente.
- Het portfolio van appellante was buitengewoon omvangrijk. Wat de inhoud betreft heeft de portfolio geen indruk gemaakt. In het portfolio ontbreekt de reflectie op eigen vaardigheden of evaluaties of feedback door anderen, bijvoorbeeld leerlingen, geheel.

Het enkele feit dat appellante geen sectievoorzitter is, is geen reden om haar af te wijzen voor een LD-functie. Het kan wel van positieve invloed zijn.

Appellante doet ten onrechte een beroep op een publicatie in het personeelsblad. Zij beroept zich op hetgeen is geschreven ten behoeve van een LC-functie. Met betrekking tot de LD-functie is opgenomen dat de sollicitant heeft te voldoen aan het LD-profiel. De opmerking dat de voorwaarden voor een LC-functie ook van toepassing zijn op een LD-functie is niet correct. Verweerster is van mening dat zij terecht de promotie naar een LD-functie heeft onthouden.

4. De beoordeling

Ingevolge artikel 19, lid 1, aanhef en sub d van de CAO-VO kan de werknemer in beroep gaan bij de commissie tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende het direct of indirect onthouden van promotie.

In het onderhavige geval is daarvan sprake, nu verweerster naar aanleiding van de sollicitatie van appellante heeft geweigerd haar te benoemen in een LD-functie.

De commissie stelt voorop dat zij niet bevoegd is om te oordelen over de vraag of verweerster terecht aan appellante de promotie heeft onthouden. De commissie kan slechts -zeer marginaal- toetsen of verweerster, gelet op de wijze van totstandkoming en de inhoud van het besluit, in redelijkheid tot het onderhavige besluit heeft kunnen komen.

De commissie overweegt in de eerste plaats dat de procedure, zoals schriftelijk vastgelegd, als deugdelijk wordt aangemerkt. Er is een duidelijk functieprofiel en een duidelijke en zorgvuldige schriftelijk vastgelegde sollicitatieprocedure.

De commissie zal thans achtereenvolgend de bezwaren van appellante tegen de uitvoering van de sollicitatieprocedure behandelen.

- *De persoon van mevrouw, lesbeoordelaar.*

De stelling van appellante dat de lesbeoordelaar om redenen als door haar in het beroepschrift vermeld incompetent zou zijn, wordt door de commissie verworpen. Gelet op de ter zitting onweersproken door verweerster naar voren gebrachte kwalificaties moet mevrouw wel degelijk als competent worden beschouwd. De commissie wijst eveneens de suggestie van appellante van de hand dat mevrouw Hendrickx zich bij haar beoordelingen heeft laten beïnvloeden door het feit dat haar echtgenoot ook solliciteerde op een LD-functie.

Doorslaggevend voor de commissie is dat ter zitting is komen vast te staan dat de stelling, althans de suggestie van appellante dat ofwel de echtgenoot van mevrouw ofwel zijzelf zou kunnen worden benoemd, onjuist is gebleken. Beiden hadden op deze functie kunnen worden benoemd. Dat neemt niet weg dat het, met het oog op het voorkomen van schijn van belangenverstrengeling, beter ware geweest om een ander dan mevrouw Hendrickx als beoordelaar aan te wijzen.

Op grond van het bovenstaande gaat de commissie uit van de juistheid van de beoordelingen. Verweerster heeft daarom, in navolging van de TAC, terecht deze beoordelingen mede ten grondslag mogen leggen aan de bestreden beslissing. Niet is gebleken dat er in de lesbeoordelingen fouten staan die van invloed zijn geweest op de uiteindelijke beoordeling.

- *De verdere bezwaren*

De commissie is voorts niets gebleken van een onoordeelkundige of foutieve beoordeling van het portfolio en van de presentatie van haarzelf door appellante tijdens het sollicitatiegesprek. De daarbij door de TAC en verweerster gegeven toelichting komt de commissie niet bij voorbaat onaannemelijk voor. Niet is gebleken of aannemelijk geworden dat men niet tot het betrokken oordeel had kunnen komen.

Wel wil de commissie opmerken dat de procedure niet in alle opzichten de schoonheidsprijs verdient. De commissie acht het in strijd met de zorgvuldigheid dat appellante geen inzage heeft gekregen in het schriftelijk advies van de TAC aan het bestuur van verweerster. Nu aan appellante dit advies wel mondeling is toegelicht en deze toelichting voor appellante een voldoende duidelijke motivering inhield, kan deze formele tekortkoming niet leiden tot de gegrondheid van het beroep. De commissie oordeelt gelijkelijk over het feit dat, hoewel tevoren anders aangekondigd, geen bestuurslid van verweerster zitting had in de TAC, toen appellante solliciteerde, terwijl dit tevoren wel was aangekondigd.

Het bezwaar van appellante dat het bestuur het beginsel van hoor en wederhoor niet heeft toegepast stuit reeds af op het hierboven gegeven oordeel dat de sollicitatieprocedure op zich als deugdelijk dient te worden aangemerkt. Voorts overweegt de commissie in dit verband dat het bestuur, voordat of nadat de beslissing was genomen, niet de verplichting had met appellante in discussie te gaan.

Appellante heeft nog gesteld dat volgens de haar ter beschikking gestelde informatie de functieomschrijving voor een LD-docent slechts streefeisen inhouden, maar deze stelling valt niet eenduidig uit de gegeven informatie af te leiden en bovendien is de commissie van oordeel dat een docent, teneinde in aanmerking te komen voor een LD-functie, wel degelijk aan de in de functieomschrijving gestelde eisen dient te voldoen.

Het voorgaande brengt mee dat het beroep ongegrond zal worden verklaard.

5. De beslissing

De commissie:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 2 mei 2014 door
mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, drs. J.A.M. Buijs, mr. J.M.P. Drijkoningen en mr.
J.M.J. Godrie, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de besturen
organisaties, heeft de heer Drijkoningen, overeenkomstig artikel 251, vierde lid van het
Rechtspositiebesluit WPO/WEC, zich van stemming onthouden.